

Proroctwo o Muhammedzie w Biblii

Wstep

Do podstawowych artykulow wiary w Islamie naleza m.in. wiara w Prorokow Boga i wiara w Ksiegi Boga. Oznacza to, ze Jezus ma szczegolnie miejsce w Islamie. Nie uznajac jego boskosci, uwazamy Go za Proroka, a wypowiadajac Jego imie dodajemy z glebi serca "Pokoj z Nim". Podobnie czynimy wspominajac innych Prorokow, ktorych odnalezc mozna w Biblii. Wierzymy, ze Bog poprzez swoich Prorokow zeslal ludzkosci Ksiegi (Abrahamowi, Mojzeszowi, Dawidowi, Jezusowi). Uwazamy jednak, ze wszystkie przetrwale do naszych czasow, a te znane jako Stary i Nowy Testament zostaly przez ludzi zmienione i dobrowolnie uzupelnione. Zaistniala zatem potrzeba objawienia i uzupelnienia prawd tam zawartych po raz kolejny i ostateczny. Dokonalo sie to poprzez nowa Ksiege (Koran) i zeslanie Nowego Proroka (Muhammada) ktorego zarisy zostaly opisane w Biblii co jest naszym tematem.

Biblijne Proroctwa o Przyjsciu Muhammada

Abraham jest uwazany za patriarche monoteizmu i za wspolnego ojca zydow, chrzescijan i muzulmanow. Od Jego drugiego syna Izaaka pochodzili wszyscy izraelscy prorocy, wsrod ktorych sa: Jakub, Jozef, Mojzesz, Dawid, Salamon i Jezus (pokoj z Nimi). Przyjscie tych wielkich prorokow bylo czesciowo spelnieniem obietnic Boga dotyczacych blogoslawienstwa.

Nauki te beda trwac do konca, bo to wlasnie On byl ostatnim wyslannikiem Boga i jedynym wyslannikiem dla wszystkich ludzi, by ich zjednoczyc na drodze prawdy Boga. To on powiedzial o wielu rzeczach, ktore mialy przyjsc, a ktore spelnily sie w najdrobniejszych detalach, stanowiac kryterium rozrozniajace miedzy prawdziwym a falszywym prorokiem. (V Ks. Mojz. 18:22). To on Przekonal swiat o grzechu, o sprawiedliwosci i o sadzie. (Jan, 16:8-11). Czy Zmiana Przywodztwa Religijnego Byla Zapowiedziana?

Odrzucajac ostatecznosc proroctwa izraelskiego proroka Jezusa nadszedl czas, aby spelnic obietnice o utworzeniu z Ismaela wielkiego narodu. (I Mojz. 21; 13-18). W Ewangelii wedlug Mateusza (21: 9-21) Jezus mowi o bezowocowym drzewie figowym (biblijny symbol dziedzictwa prorokow) by wyjasnic, ze trzy lata jego misji byly ostatnia szansa na wydanie owocow. W dalszym wersecie tego samego rozdzialu Jezus powiedzial:

"Dlatego powiadam wam, że Królestwo Boże zostanie wam zabrane a dane narodowi, który będzie wydawał jego owoce." (Mt. 21:43)

Mówił to o narodzie utworzonym z potomków Ismaela, uważanego za "...kamen odrzucony przez budujących..." (Mt. 21:42), który zwyciężył nimi wszystkich przeciwności jakie zaistniały za jego czasów - tak jak prorokował Jezus:

" I kto by upadł na ten kamień - roztrzaska się, a na kogo by upadł - zmiazdzy go" (Mt. 21:44)

Czy to możliwe, że te proroctwa przedstawione tutaj pojawiły się wszystkie osobno i były jedynie zbiegiem okoliczności lub złą interpretacją? 600 lat po Jezusie przyszedł ostatni wysłannik Boga - Muhammad, który właśnie pochodził z potomstwa Abrahama poprzez Ismaela. Boskie błogosławieństwo dla obu głównych gałęzi drzewa rodziny Abrahama zostało teraz spełnione. Ale czy są dodatkowe dowody potwierdzające, że Biblia faktycznie przepowiadała przyjście Proroka Muhammada?

Muhammad - Prorok Jak Mojżesz

Po Abrahamie Boskie obietnice o wysłaniu długo oczekiwanego proroka były powtórzone przez Mojżesza. Bog objawił Mojżeszowi:

"Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko co rozkażę." (V Ks. Mojz. 18:18)

Jest tu mowa o proroku, który będzie wysłany przez Boga i który będzie:

- 1.** "Spośród braci Izraelczyków", którymi byli przecież Ismaelici. Ismael był synem Abrahama a jemu także wyraźnie obiecano, że będzie "ojcem" wielkiego narodu.
- 2.** "Prorok taki jak Mojżesz". Trudno znaleźć dwóch tak podobnych do siebie proroków jak Mojżesz i Muhammad. Obydwom dano obszerne prawo (zakon, kodeks) dotyczące życia. Obydwoje mieli swoich wrogów i zwyciężyli ich w cudowny sposób. Obydwoje byli przyjęci przez naród i uważani za proroków i prawodawców. Obydwoje uciekli przed śledzącymi ich spiskowcami planującymi ich śmierć.

Analogia między Mojżeszem i Muhammadem uwzględnia nie tylko wyżej wymienione podobieństwa, lecz także inne rozstrzygające (np. naturalne urodzenie, życie rodzinne oraz śmierć Mojżesza i Muhammada), które nie pasowały do Jezusa uważanego przez swoich naśladowców za syna Bożego, a nie wyłącznie za proroka - takiego jakim był Mojżesz i Muhammad i za jakiego uważają go Muzułmanie.

Oczekiwany Prorok Miał Przyjść z Arabii

V Księga Mojżesza (33:1-2) wspomina łącznie o Mojżeszu, Jezusie i Muhammadzie głosząc przyjście Boga (tzn. Objawienie Boga) z Góry Synaj, oświecenie z Seiru (najprawdopodobniej z wioski Seir koło Jerozolimy) i zjasnienie słowa Bożego z Paranu. Według I Księgi Mojżesza (21:21) pustynia Paran była miejscem, w którym osiedlił się Ismael (tj. w Arabii a dokładniej w Mekce). Biblia w wersji Karola Jamesa trafnie opisała pielgrzymkę przez dolinę Baka (inna nazwa Mekki) w Psalmie (84:4-6). Można również znaleźć wzmiankę o dolinie Baka w Biblii Tysiąclecia (Ps. 84:7). Izajasz (42:1-13) mówi o umiłowanym przez Boga wybrancu i wysłanniku, który przyniesie prawo, na którego mają czekać wyspy i który:

"Nie zniecheci się ani się nie złamie, aż utrwali prawo na ziemi"
(Iz. 42:4).

Werset 11 głosi, że oczekiwany będzie pochodził z potomstwa Kedara. Kim był więc Kedar? Według I Księgi Mojżesza 25:13, Kedar był drugim synem Ismaela - w prostej linii przodkiem proroka Muhammada.

Emigracja Muhammada z Mekki do Medyny

Habakkuk (3:3) mówi, że Bóg (pomoc Boga) przyjdzie z Temanu (oaza na północ od Medyny wg. J. Hasting's Dictionary of Bible) i Święty przyjdzie z góry Paran. Tym świętym, który z powodu prześladowań emigrował z Paranu (Mekka) by być przyjętym entuzjastycznie w Medynie był nikt inny jak tylko Muhammad. Rzeczywiście, migracja Proroka i jego prześladowanych przyjaciół jest wyraźnie opisana w Księdze Izajasza (21:13-16). Ten fragment dokładnie zapowiada bitwę Badr, w której garstka, źle uzbrojonych Muzułmanów cudem pokonała o wiele liczniejszych, potężniejszych mężczyzn Kedaru, usiłujących zniszczyć Islam i zastraszyć własny lud, który już się nawrócił.

Koran Zapowiedziany w Biblii!

Przez 23 lata, słowa Boze (Koran był szczerze głoszony ustami Muhammada , który nie był autorem Koranu). Koran został mu przekazany przez Anioła Gabriela (przekazany nie celem zapisywania przez Muhammada, który był przecież analfabeta ale celem uczenia się słów Koranu na pamięć w takiej formie w jakiej zostały objawione). Zatem słowa te były zapisane w pamięci wszystkich wiernych i zostały spisane przez tych, którzy usłyszeli je za życia Muhammada, pod jego nadzorem. Czy to był przypadek, że ten Prorok "jak Mojżesz" spośród "braci Izraelitów" (czyli spośród Ismaelitów) był opisany także jako ten, któremu Bóg włożył w usta Swoje słowa, i że będzie on wypowiadał je w Jego imieniu (V Mojz. 18: 18-20)?

Czy był to też przypadek, że "paraklet", o którym mówił Jezus i którego przyjście zapowiadał był opisany jako ten, który:

"...nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko cokolwiek usłyszy..." i że otoczy Jezusa chwala (Jan 16:13)?

Czy przypadkiem było także to, że Izajasz łączy wysłannika pochodzącego od Kadera z nową piosenką (objawioną w nowym języku), śpiewaną ku czci Boga (Iz. 42: 10-11)?

Jeszcze wyraźniej proroctwo to jest przedstawione w Ks. Izajasza (28: 11):

"Zaprawde, wargami jakalów i językiem obcym przemawiać będzie do tego narodu".

Ten werset dokładnie opisuje "jakające" się wargi proroka Muhammada odzwierciedlając stan napięcia i koncentracji, których doświadczył podczas objawienia. W innym punkcie Księgi Izajasza wspominało się, że Koran był objawiony kawałek po kawałku przez 23 lata (Iz. 28:10 / w wersji Biblii Wulgata) co znowu pokrywa się z prawdą, gdyż misja Proroka Muhammada trwała 23 lata.

Ten Prorok - "Paraklet" To Muhammad

Do czasów Jezusa, Izraelici nadal czekali na tego obiecane Proroka "Jak Mojżesz" zapowiedzianego w (V Ks. Mojz. 18:10). Kiedy Jan Chrzciciel przyszedł, Zapytali go czy jest on Eliaszem a on odpowiedział: "Nie". Wtedy na podstawie (V

Ks. Mo jz. 18; 18) zapytali go "czy jesteś tym Prorokiem" i On znowu odpowiedział "Nie" (Jan 1:19-21). W ewangelii według Jana (14:15-16) Jezus powiedział o "paraklecie" lub "pocieszycielu", który przyjdzie po nim i który będzie wysłany od Ojca jako "inny paraklet". Będzie on nauczał rzeczy nowych, których pokolenie Jezusa nie mogłoby udźwignąć na swoich barkach. Kiedy opisano Parakleta jako Ducha Prawdy (takim samym określeniem nazywano Muhammada - Al-Sadek Al-Amin - czyli prawdomówny, godny zaufania) zaczęto wtedy identyfikować go (Parakleta) z Duchem świętym (Jan 14:26). W każdym razie taki opis stoi w sprzeczności z profilem "Parakleta". Według "Słownika Biblijnego" (Ed. J. Mackenzie): "te wiadomości nie dają całkowitego logicznego obrazu". Rzeczywista historia mówi nam, że wcześniejsi Chryścijanie rozumieli "Parakleta" jako mężczyznę (meza) a nie ducha. To może wyjaśnić naśladowanie przez niektórych oczekiwanego "Parakleta" (oczywiście bez żadnej zgodności z kryteriami ustanowionymi przez Jezusa).

To właśnie Prorok Muhammad był tym "Parakletem". Pocieszycielem, Pomocnikiem, Oredownikiem wysłanym przez Boga po Jezusie. On świadczył o Jezusie ucząc rzeczy nowych, które nie mogłyby być objawione za czasów Jezusa. On przyczynił się do błogosławieństwa wszystkich narodów świata jako potomek Abrahama (I Mojz. 12:3). Wiemy z Biblii też że Bóg będzie błogosławił tym którzy błogosławić będą Abrahama (I Mojz. 12:3). (Warto tu wspomnieć że muzułmanie podczas każdej modlitwy proszą Boga o błogosławienie Abrahama.) Takie spełnienie obietnicy Bożej w pełni akceptowane jest przez Muzułmanów, dla których jednym z filarów wiary jest szacunek i wiara we wszystkich proroków.

Błogosławieństwo Ismaela i Izaaka

Czy pierworodny syn Abrahama - Ismael i jego potomstwo są objęci przymierzem i obietnicą Bożą? Kilka wersetów z Biblii może pomóc w odpowiedzi na to pytanie:

1. I Księga Mojżesza (12:2-3) mówi o obietnicy Boga danej Abrahamowi i jego potomstwu jeszcze przed narodzinami wszystkich jego dzieci.
2. I Księga Mojżesza (17:4) powtarza obietnicę Bożą po narodzinach Ismaela i przed narodzinami Izaaka.
3. W I Księdze Mojżesza (21:13) błogosławiony jest Ismael. Dalej powiedziane jest że od Ismaela pochodził będzie wielki naród. (I Mojz. 21:18)
4. Według V Księgi Mojżesza (21:15-17) stan socjalny i pochodzenie społeczne matki nie może mieć wpływu na prawo i przywileje pierworodnego syna. Nie miało więc znaczenia to, czy matka była wolną kobietą jak Sarah - matka Izaaka, czy nie, jak Hagar -

matka Ismaela. Jest to zgodne z moralnymi i humanitarnymi zasadami wszystkich objawionych religii. 5. Cały rodowód Ismaela jako syna Abrahama oraz rodowód jego matki Hagar jako żony Abrahama jest wyraźnie potwierdzony w I Księdze Mojżesza (16:15, 21:13). 6. Synem którego Abraham miał złożyć w ofierze był także Ismael, a nie Izaak, jak twierdzą niektórzy. Wiadomo że Ismael był pierwszym synem Abrahama. Według I Księgi Mojżesza (22:2), Bóg kazał Abrahamowi ofiarować "...twojego jedynego syna...". Ismael miał 14 lat jak urodził się Izaak (I Mojz. 16:16 / I Mojz. 21:5), co znaczy że Izaak nie mógł być "jedynym" synem Abrahama.

Po Jezusie, ostatnim izraelskim wysłanniku i proroku przyszedł czas, by spełnić obietnicę Boga w błogosławieństwie Ismaela i jego potomstwa. On przetrwał z wiernymi (dzięki jego dobrze zachowanym naukom). Czy rozsądnie jest wyciągnąć wniosek, że wszystkie te proroctwa pojawiające się w różnych księgach Biblii i przepowiedane przez różnych proroków (w różnym czasie) były czystym zbiegiem okoliczności? Jeżeli tak - byłby to istotnie jeszcze jeden dziwny zbieg okoliczności. Jednym z znaków proroka pochodzącego z Mekki (Paran) było nadejście z 10 tys. Świętych (V Mojz. 33:2??). Była to liczba wiernych, którzy towarzyszyli Muhammadowi do Mekki (Paran) w czasie jego zwycięskiego bezkrwawego powrotu do miejsca jego narodzin, celem zniszczenia pozostałych symboli kultu bożków w Ka'abah. Bóg rzekł jak to cytuje Mojżesz:

"Jeśli ktos nie będzie słuchał moich słów, które on wypowie w moim imieniu, Ja od niego zadam zdania sprawy." (V Mojz. 18:19)

Drodzy czytelnicy.
Mamy nadzieję że światło prawdy zaświeci w waszych sercach i umysłach. Może poprowadzi ono was do pokoju i pewności w waszym życiu a także do szczęścia w przyszłym życiu wiecznym.

(Wszystkie teksty Biblijne pochodzą z "Biblia Tysiąclecia, Wyd. 4 - Druk Pallotinum II, Zabki ul. Wilcza 8)